

80 II. Responsum über die Untheilbarkeit

et concludentibus conjecturis, i. sed etiam ex
ipsis tam claris verbis ratione decidit. 2. allego-
ita ut nihil clarius dici possit; qui sensus ver-
borum voluntatem designantium potius spe-
ctandus, quam forma verborum,

1. si quis, §. conditio, 9. ff. d. adimend.
legat.

Cum satis sit talia hic extare verba volunta-
tem disponentis experientia, qualia in ne-
cessariam et manifestam consequentiam ex-
pressorum verborum fideicommissi veniunt;
et quae alia ratione non possunt videri expres-
sa nisi causa fideicommissi inducendi,

Peregrin. d. fideicommiss. Art. II. n. 25.
29. 30. et 31.

Knipschild cit. Tr. cap. 6. n. 88. 89. et
sqq.

Carpz. p. 3. const. 8. d. 27.

Richter decis. 62. n. 9. 10. et II.

Et verum quidem est, fideicommissum non
praesumi in dubio. Nos tamen *hic non in*
dubio, sed in certo casu versamur, ubi fidei-
commissum indubitato factum est. Fideicom-
missum enim vel ex verbis, vel ex sententia
verborum colligitur: ex utroque fideicom-
missum hic necessario infertur; per ea, quae
hactenus deducta sunt.

und ist

4. allhier mit nichten eine nuda prohibitio aliena-
tioni; extra familiam zu bemerken, maßen es
bei